

שמונה הורשעו ושמונה זוכו בגדול

מישפטי הרצח שהיו במדינה-אך השופט

הטיל את האחריות על הנאשמים שנעדרו

אתה גסטאפו! אתה שופט נאצי!
אתה היטלר! גרינגו! פאוסט!
 שפע "מתמאות" אלה ואחרות, שכללו סידור של שמות גדולי צוררים היהודים בהיסטוריה, נכללו בהתפרצות הזעם של סמי אלקיים נגד אב בית-הדין המחוזי בנצרת, השופט תיאודור אור. היה זה באחד משיי איו של המישפט שבו הורשע אלקיים, יחד עם שלושה מחבריו לכלא ברצח יפת נגר. השופט אור קפא במקומו, והורה להרחיק מייד את אלקיים המתפרע מן האולם. לפני שעזב את המקום עוד הספיק סמי אלקיים להצדיע במועליד מול פני השופט ולפלוט,

מחזיקה 400 עמודים, פסק-הדין של 13 נאשמי מישפט רצח האסיר יפת נגר. מימינו ומשמאלו ישבו השופטים נתן קליינברגר וראובן בן-חורין, ומסביב ניראה הי אולם כבונקר מבוצר בקו ברילב. 160 שוטרים ואנשי מישמרהגבול איבט-חו את אולם המישפטים, שחלונותיו נחסמו בלוחות-ברזל אטומים. קונצרטיות עבות של תיל דוקרני נמתחו לאורך המסלול, שבו הובלו הנאשמים ממכונית-האסירים הי סגורה אל תוך האולם. ארבע דלתות-פלדה נעולות היה צריך כל אחד מהנכנסים לעבור עד שהגיע לאולם, "טכס" הכנסתם של 13

הדוקר

ב'נר ערשי (24), הצעיר מבין אלה שהורשעו ברצח יפת נגר, ונשלחו למאסר עולם, שותה חלב בעת ההפסקה במישפט. ב'נר בעל פני-הנער, ישב בבקט משך כל המישפט וקיבל את גזר דינו בעיניים מלאות דמעות.

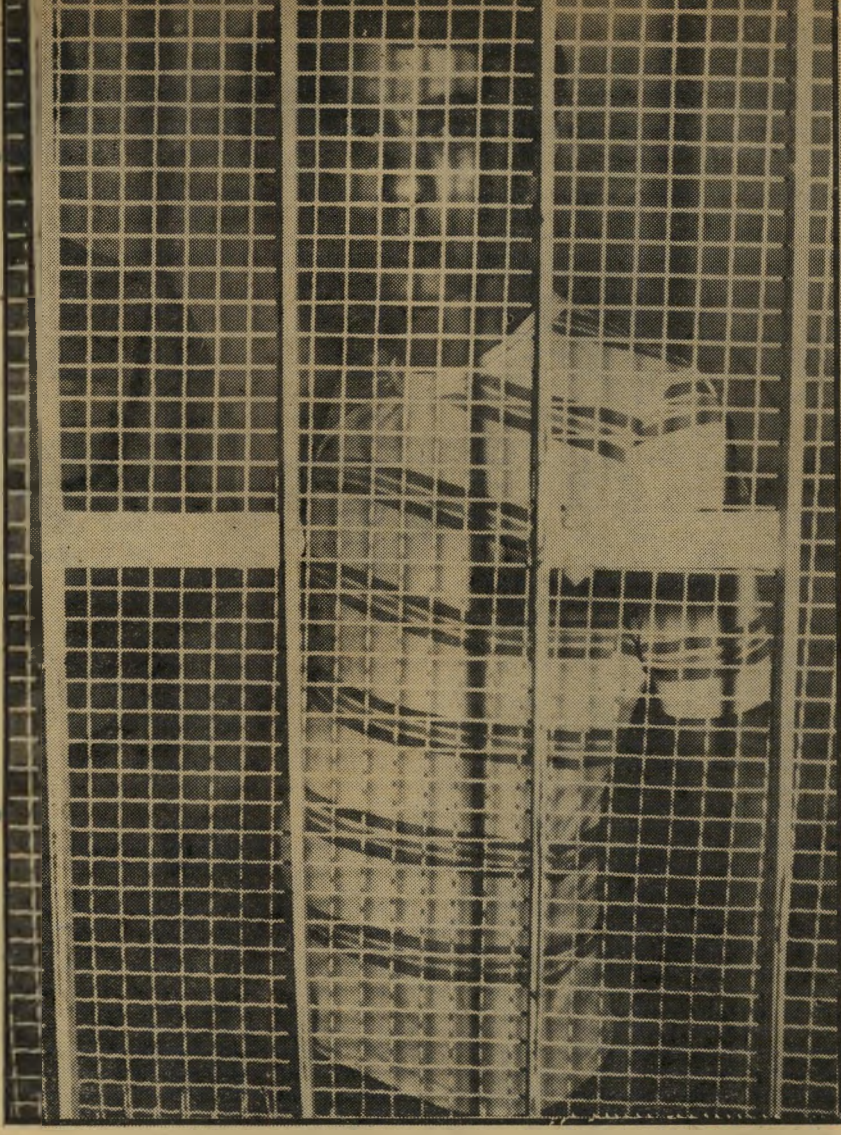
המרוצץ

ציון רובבצ'י (27), שהשופטים קבעו שהוא אחד משלושת רעולי-הפנים שביצעו את גזר-הדין המוות נגד יפת נגר, יחד עם חברתו שבגללה ניסה להתאבד, על-יפי עדותו של אחד משלושת המחסלים היה תפקידו של רובבצ'יק לרוצץ את גולגולתו של יפת נגר בעזרת מוט-ברזל, שעה שחבריו דקרו אותו בסכנים.

בזעקה מקפאת-דם: "הייל היטלר!" אך לא היתה זו הדראמה היחידה באותה ישיבה גורלית של בית-המישפט בנצרת. שעה קלה לפני-כן נשלף סכין-גילוח, וי אחד הנאשמים ניסה לחתוך את פרקי-ידו. כל הנאשמים באולם היו נתונים להשפעת סמים. אותם סיפק להם הובש הכלא ללא-הרף.

בשעה תשע בבוקר בדיוק נכנס אב בית-הדין, השופט תיאודור אור, לאור לם המישפטים הישן בנצרת. הוא הגיח על השולחן שלפניו חוברת עבת-כרס הי הנאשמים לאולם המישפט ארך יותר מי

שעה. קצין-מישטרה שעמד בפתח מכונית-האסירים קרא בשמו של כל נאשם בנפרד. שני שוטרים חמושים הובילו את האסיר, הכבול בשלשלאות ברגליו, לעבר התא, שבו נערך חיפוש מדוקדק על גופו. מטרת החיפוש היתה למנוע מהנאשמים הכנסת חפצים שיהיו עזרים להם לשמש להם ככלי-נשק.

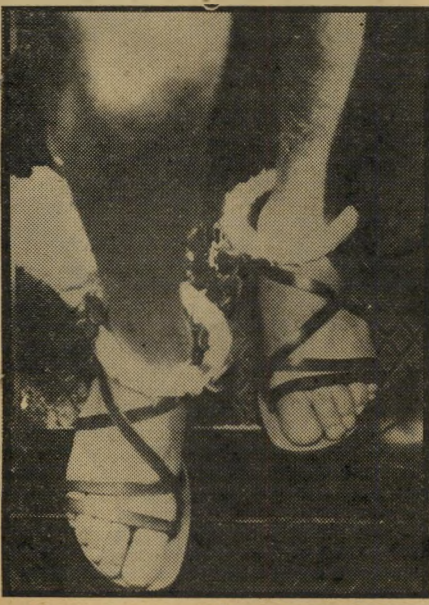

המתכנן

סמי אלקיים (26) מחיפה, שהורשע בשותפות לרצח יפת נגר ונידון על כך למאסר-עולם, עומד מאחרי חומת הטורגים שנבנתה בבית-המישפט על-מנת למנוע בריחה או התפרעות. באמצע המישפט קם אלקיים ממקומו, וקרא לעבר השופט תיאודור אור קריאות נאציות, וכשהוצא מהאולם הצדיע במועליד.

הסוהרים

"איפה החברה שלי?" כתב רובבצ'יק תר מזוקן לאחת הנערות שנכנסו לאולם. "לא נותנים לה להיכנס, כי אין לה אישור". לחשה לו בתשובה. ואז, לפתע, פרצה מהוי מה. ציון רובבצ'יק נמור-הקומה שלף

על רגליו של אחד האסירים. כל האסירים ישבו באולם המישפט כבולים.

בתוך אולם-המישפטים הצר ישבו שוטר רים, חלקם חמושים באלות, חלקם במיכלי גאז-מדמי ואחרים באקדחים. מבהוץ הוקף הבניין על-ידי חיילי מישמרהגבול חגורים חגור-יקרב ומצויידים ברובייסער. ארבעה גיפים שעליהם הורכבו מיקלעים תפסו עמדות מול הבניין, ולבד מקומץ עיתונאים ונציגי אחד ממישפחתו של כל אחד מן הנאשמים, לא הורשה איש להתקרב לי-תחומי בניין בית-המישפט.

למרות הכל

סכין באולם

א ווירה מתוחה שררה באולם הי מישפטים. 120 הישיבות הקודמות של בית-המישפט היו רצופות התפרעויות ותגורבות אלימות, והיה ברור שהכרעת-דין מהמירה תגרור אחריה התפרצויות של זעם ואלימות. מייד בתחילת הקריאה מנה הי שופט אור את שמותייהם של שיבעה מן הנאשמים, שזוכו מכל אשמה (נאשם ושמיני, יעקב אלפרון, וזכה כבר בתחילת הי מישפט). שיבעה הנאשמים קמו בזוה אחר זה, נשקו להבריהם על שיפתיהם ועזבו את האולם. "מה עם המישפחות? הבטיחו לנו שיתנו להם להיכנס", קרא הנאשם ציון רובבצ'יק לעבר השופט. כשזה פנה להמשך הקראת הכרעת-הדין, "להכניס את נציגי המישפחות — ומייד!" פקד השופט אור. קומץ של קרובי-מישפחה הוכנס לאולם, טיפון-טיפין, אחרי שעבר בדיקה יסודית. מבטים נוגים של הזרים פגשו בעיניהם הי מושפלות של הנאשמים, שאחדים מהם לא יכלו להסתיר את דימעותיהם.